

U ovome broju:

Što ćeš biti kad odrasteš?.....	16
Markacije	18
Hod u skupini	19
Izviđači na saboru u Bistri.....	20
First Camp 2014.....	21
Andautonija.....	22

DRAGI IZVIĐAČI, POZDRAV!

Škola je gotova i počinju praznici. Što to nama izviđačima znači? Odlasci u prirodu i kampiranja. Za nama je jedno malo – First Camp, a čeka nas jedno veliko – Camporee u Nizozemskoj.

Osim toga neki će od nas ići na more, neki na planinarenje, voziti se biciklom i tko zna što ćete sve još raditi za vrijeme školskih praznika. Kamo god išli i što god radili, treba se dobro pripremiti.

Istaknuo bih ovom prilikom dvije važne stvari kod planinarenja: **MARKACIJE I OPREMU**. Ako ne poznajemo put, a želimo stići do vrha ili cilja, stalno moramo biti usmjereni na markacije i ne ispuštati ih iz vida. Čak i tada se može dogoditi da se nađemo u situaciji kada markacije više ne pomažu. Na primjer, ako nas u planini uhvati noć pa ne vidimo markacije. Tada do izražaja dolazi dobro odabrana i pripremljena oprema koju smo ponijeli. Sibice, nož, svjetiljka, baterija... Što smo bolje pripremljeni znanjem i opremom, manja je mogućnost da će nas na putu zadesiti nepogoda ili iznenađenje, a ako nas i zadesi, bez panike ćemo se s njom "obračunati" i izići na kraj.

Tako je i u našem kršćanskom životu. Na putu do cilja stalno moramo tražiti, gledati i pronalaziti "markacije", dobro se pripremiti svakodnevnim učenjem i uvijek kod sebe/u sebi imati dobru "opremu"!

Ugodno ljeto, dobar provod i puno novih i lijepih iskustava na kampovima želi vam Alan.

Alan Požgaj

ŠTO ĆEŠ BITI KAD ODRASTEŠ?

U nekom parku nalazilo se veliko stablo žalosne vrbe, čije su se grane u širokom krugu spuštale do zemlje tvoreći idealno mjesto za dječje igre. Duguljasto, usko lišće davalo je stablu izgled dame s bogato ukrašenom čipkastom haljinom.

Djeca iz cijelog susjedstva igrala bi se pod svojim stablom. Na njihovo iznenađenje, a poslije i na nezadovoljstvo, primijetila su da iz debla stalno niču grančice sa širokim okruglim lišćem. Bilo je to lišće topole, različito od streličastog lišća žalosne vrbe.

Otkud lišće topole na žalosnoj vrbi? pitala su se djeca. Odgovor im je dao stari vrtlar objasnivši da je mnogo godina na tome mjestu stajala topola u koju je netko umetnuo grančicu žalosne vrbe. S vremenom je žalosna vrba potpuno prekrila topolu svojim lišćem. No povremeno bi iz debla izrasle mlade grančice topole i djeca bi ih stalno čupala jer nisu htjela da im nagrđuje njihovo stablo.

U žalosnoj vrbi s lišćem topole možemo vidjeti sliku života. U prirodi obično nalazimo najbolje primjere, budući da je Bog stvorio prirodu, dakle i stablo, a stvorio je i ljudsku dušu. Zakoni koji upravljaju rastom svih živih bića zakoni su Stvoritelja koji stavlja nov život u naše srce kada Mu se obratimo i kad On bdije nad njegovim rastom.

Mnogi smatraju da nakon iskrenog obraćenja prestaju svi sukobi u čovjekovoj nutрини. Nakon obraćenja kršćanin je uvjeren da će odsad zauvijek živjeti smireno. U sebi osjeća snagu kojom može pobijediti sve svoje slabosti i spreman je svima sve oprostiti. Željeli bismo da takvo stanje traje zauvijek. No ubrzo primjećujemo: stare kušnje, stari osjećaji i stare misli kao da opet zahtijevaju pozornost. I kršćanin odjednom shvaća da se nalazi u svojem starom životu: srđi se, spreman je svađati se, a mislio je da toga više neće biti.

ZAŠTO? ZAŠTO...?

Odgovor je vrlo jednostavan: čovjek bez Krista ima samo jednu narav, onu s kojom se rodio. U toj naravi nema ničega što bi se usprotivilo njoj samoj. No u duši onoga tko je prihvatio Krista, tko je doživio čudo obraćenja, rađa se nov život. Sada imamo dvije naravi – kao žalosna vrba i topola. Jednu narav imamo po tjelesnom, a drugu po duhovnom rođenju. Te se naravi ne slažu. To je razlog što u kršćanskom životu nastaju sukobi, a to je i jedan od razloga što nekršćanin nema sukoba.

U nama djeluju dvije naravi; jedna od njih će nadvladati. Shvatimo li to praktično, kad ujutro ustanete, upitajte se: koja će od tih dviju naravi danas upravljati mojim životom?

Na to nije teško odgovoriti: mojim će životom upravljati narav koja je jača, a jača će biti ona narav koju hranite. Bog je svojim čudom stavio u našu dušu nov život i snagu. To može učiniti samo On. No sada dolazimo mi na red. Novu narav možemo hraniti ili ostaviti da umre od gladi. Mogućnost da izbjegnemo sukob ovisi o nama. Važno je ne hraniti tjelesnu, već duhovnu narav. Time što jednu hranimo, drugu osuđujemo na izumiranje.

Sad nam je jasno zašto se toliki kršćani stalno muče. Pomalo hrane obje naravi, toliko da ostanu da žive. Samo malo popuštaju u načelima, uvjereni da to nitko neće saznati, da bi se prije ili poslije iznenadili vidjevši pojavu izdajničkog izdanka...

Pa kako onda hraniti duhovnu narav?

1. Duhovni čovjek mora **disati**. "Molitva je disanje duše..."
2. Božja riječ je **hrana**. "Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih."
3. Ako dišemo i jedemo, imat ćemo snagu obavljati poslove: **radit ćemo** za bližnje.

Dragi izviđači, **sve** što ulazi u um, što gledamo, slušamo, govorimo, ostavlja **neizbrisiv otisak**. Sve što smo ikada učinili, u doslovnom smislu ostaje zauvijek utisnuto u naš um i ima utjecaja na naše buduće ponašanje i odluke, čineći nas boljima ili gorima.

NIZ OTISAKA STVORIT ĆE NAVIKU RAZMIŠLJANJA ILI POSTUPANJA, A ZBROJ TAKVIH NAVIKA ČINI KARAKTER.

"Kad bi shvatili kako će brzo postati hodajući svežanj navika, mladi bi posvetili mnogo veću pozornost svojem ponašanju dok se još nalaze u stadiju oblikovanja. Mi predemo svoju sudbinu, dobru ili zlu, i ne možemo je izbjeći. I mali dodir vrline ili poroka ostavlja ne baš mali ožiljak. Pijani Rip van Winkle, iz poznate Jeffersonove drame, običavao je nakon svakog novog propusta reći: 'Ovaj put to nećemo računati!' Da, možda on neće računati, a možda ni milostivo Nebo neće računati, ali se ipak računa. Njegove živčane stanice i molekule tkiva upisuju i čuvaju sve za sljedeću kušnju. Što god ikada učinili, ostaje zauvijek utisnuto, i to u doslovnom smislu riječi."
(Principles of Psychology)

MARKACIJE

Crvenobijele oznake na planinarskoj stazi jamče da staza nekamo vodi. Na većim plohama markacije imaju oblik kruga, na tankim stablima to su tri usporedne crte, a na isponu kroz stijenu imaju oblik kuke čiji krakovi ujedno označavaju smjer puta. Na livadama se radi markiranja zabodu bar dva stupa, čime se ujedno označava i smjer puta. Takvi stupovi vrlo dobro služe kada je planina pod snijegom ili maglom. Markacije se u pravilu postavljaju tako da se stojeći kod jedne može vidjeti iduća, pogotovo na teško preglednim terenima križanje putova obilježava se vrlo brižljivo.

AKO IZGUBIŠ MARKACIJU, NI KORAKA NAPRIJED!

Vrati se do zadnje oznake i od nje istražuj u raznim smjerovima. Najčešći je uzrok takvoj neprilici šumska sječa ili izvala stabala. Ponekad šumske vlake toliko poremete putnu mrežu i markacije da ne pomaže ni dobra zemljopisna karta. Tada se drži starog planinarskog pravila:

KARTU ČITAJ, A SELJAKA PITAJ!

Preuzeto iz časopisa "Naše planine"

HOD U SKUPINI

Planinarenje i društvenost dva su nerazdvojna pojma, ali hod u skupini traži da se poštuju određena pravila. Na čelu i začelju uvijek je po jedan iskusni planinar. Prvi određuje tempo uspona i brine se o orijentaciji, a drugi pazi da netko ne zaostane i pomaže posustalima.

Tempo uspona prilagođava se, u pravilu, najslabijem članu, a jači pomaže slabijem u nošenju tereta čime se postiže da se kolona ne razvlači i osigurava se veza čela sa začeljem. To je osobito važno u zimskim uvjetima, u magli i mraku.

Član skupine dobrovoljno se podvrgava disciplini nastojeći da svima bude ugodno. Ne zastajkuje svaki čas, ne ljuti se za svaku sitnicu i poštuje vođu puta čak ako taj i nije uvijek u pravu.

Preuzeto iz časopisa "Naše planine"

IZVIĐAČI NA SABORU U BISTRI

Jedne lijepe sunčane subote izviđači iz Rakovčeve krenuli su prema Bistri, gdje se održavao 15. sabor. Nakon propovijedi koju je imao Darko Kovačević, imali smo zajednički ručak.

Nakon dobrog ručka i lijepog druženja slijedilo je poslijepodnevno bogoslužje na kojem su izviđači nastupili pjesmom "Vuk i janje". Iako su svi najavljivali ružno vrijeme, imali smo prekrasan sunčani dan pa smo nakon bogoslužja prošetali šumom do obližnjeg igrališta. Kada smo došli na igralište, dječaci (i poneka djevojčica) su se odmah podijelili u dvije ekipe i zaigrali nogomet, a ostali su se zabavljali na ljuljačkama i visećoj kuglani. Nakon palačinki i grickalica imali smo izviđačku radionicu – izrađivali smo vjetrenjače – u kojima su najviše uživali najmlađi izviđači. Predvečer smo se vratili u crkvu i krenuli kući. U autima smo, naravno, svi pozaspali i spavali do kuće. Ova subota ostala nam je u lijepom sjećanju i jedva čekamo sljedeću priliku za ovakvo druženje.

FIRST CAMP 2014.

Jednog sunčanog četvrtka četrdesetak izviđača okupilo se na osmom "First campu" u Voćinu. Nakon obvezatnog slaganja šatora, slijedila je radionica o tome kako napraviti obrok od onoga što možemo naći u prirodi. Sutradan, prije doručka, imali smo jutarnju tjelovježbu, nakon koje je uslijedila radionica čvorova. Nakon što smo naučili vezati čvorove, počeli smo raditi most preko potoka. Most smo radili od drveta i špaga, po koje smo išli sami u šumu. Iako nas je pljusak zaustavio i potjerao u šatore, most smo završili u nedjelju. U subotu prijepodne otišli smo u šetnju do jezera. Subotnje bogoslužje dodatno su uljepšali gosti iz Slatine, koji su nas počastili pjesmom, sokom i kolačima. Na bogoslužju smo imali posebnu svečanost: troje Rakova i devetero Lavova primljeni su u izviđače. Zadnju večer smo, uz puno pjesama, na logorskoj vatri pekli već tradicionalni "stockbrot". Nakon što smo pospremili šatore, svi smo bili tužni što se približio kraj kampiranja. Uz dijeljenje facebook profila, brojeva mobitela i, naravno, puno zagrljaja, obećali smo si da ćemo se svakako vidjeti na sljedećem kampu.

ANDAUTONIJA

U nedjelju 8. lipnja 2014. KID Rakovi posjetili su arheološki park Andautoniju. Andautonija je starorimsko naselje i municipij u blizini rijeke Save, na mjestu današnjega sela Šćitarjevo. Iskopine i predmete pronađene na tom području tumačila nam je arheologinja koja je službeni vodič u Andautoniji. U samom parku mogu se vidjeti iskopine dijela rimske zgrade iz 1. st. za koju se smatra da je služila kao javno kupalište, a kasnije kao stambena zgrada.

U parku su dostupne brojne aktivnosti i radionice kao što su izrada glinenog posuđa, igranje rimskih igara, sastavljanje razbijenog posuđa, isprobavanje klasičnih rimskih nošnji, iskapanje predmeta u pješčaniku za najmanje ili pak kušanje najomiljenije hrane Rimljana. Izviđači su posjetili i Muzej rimskih mirisa u kojemu su izloženi najčešće korišteni mirisi i začini. Svatko tko je želio mogao je iskoristiti priliku da napravi vlastiti miris, uz simboličnu donaciju.

